

Η Καισαριανή, η προσφυγογειτονιά που θυσίασε πολλά παιδιά της στο βωμό της λευτεριάς και της κοινωνικής χειραφέτησης στην περίοδο της Κατοχής, τίμησε την Κυριακή 22 6 2014 τους 216 Καισαριανιώτες που πέσανε με τον ένα ή άλλο τρόπο στον απελευθερωτικό αγώνα ενάντια στη ναζιστική γερμανική κατοχή και τους ντόπιους συνεργάτες της.

Διοργανωτές της εκδήλωσης ήταν το Τοπικό Παράρτημα της ΠΕΑΕΑ-ΔΣΕ Καισαριανής και η ΚΝΕ Καισαριανής. Στον καταπράσινο όμορφο χώρο της Μονής που βρίσκεται στους πρόποδες του Υμηττού (στον παλιό σταθμό Χωροφυλακής), συγκεντρώθηκαν από νωρίς το πρωί αντιστασιακοί και φίλοι της Αντίστασης, συγγενείς των θυμάτων και εκπρόσωποι μαζικών φορέων. Πήραν μέρος ο νέος Δήμαρχος της πόλης **Γιώργος Κοντόσταυλος**, ο πρώην δήμαρχος **Γιώργος Κατημερτζής**, ο επίτιμος δήμαρχος **Παναγιώτης Μακρής**, Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου. Παρευρέθηκαν επίσης αντιπρόσωποι από τα Παραρτήματα Ζωγράφου και Βύρωνα της ΠΕΑΕΑ, των Κομματικών Οργανώσεων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ Καισαριανής, του Μικρασιατικού Συλλόγου Καισαριανής, της Εθελοντικής Ομάδας Δασοπροστασίας του Δ. Καισαριανής και πολλοί άλλοι.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε αντιπροσωπεία της Ανυπόταχτης Καισαριανής και της ΤΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Καισαριανής.

Από το Τοπικό Παράρτημα της ΠΕΑΕΑ-ΔΣΕ Καισαριανής λόγο εκφώνησε ο **Γιώργος Κατημερτζής**.

Στις 16 προς 17 Ιουνίου 1944, που δέκα ΕΠΟΝ-ΕΛΑΣίτες θυσιάστηκαν για τη λευτεριά της στο μέρος τούτο, λίγο πιο πάνω στους Ταξιάρχες. Τα 7 γειτονόπουλα **Πρόδρομος Αδραμίτογλου, Σωτήρης Βενιέρης, Απόλλωνας Δαυλάκος, Ανδρέας Κρυσταλλάκος, Μιχαλάκης Μενεγάκης, Νίκος Νταλιάνης και Στέλιος Πολεμαρχάκης**, φίλοι και συναγωνιστές, αυτοκτόνησαν για να μην πέσουν στα χέρια των πολυάριθμων και βαριά οπλισμένων γερμανοτσολιάδων. Τους άλλους τρεις αγωνιστές, **Τσάφο Στεφανή, Κυριάκο Φερεντίνο και Χατζηνόπουλο** τους βρήκαν κατακρεουργημένους στο Νεκροταφείο.

Η εκδήλωση έκλεισε με την κατάθεση στεφανιών στο μνημείο που έχει στηθεί για να τιμηθούν οι 7 ΕΠΟΝΙΤΕΣ.

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

-

Η Καισαριανή, τίμησε τους 216 Καισαριανιώτες

Μεγάλη μάχη στην Καισαριανή (15-16 Ιούνη 1944)

Απόσπασμα από «ΤΟ ΤΙΜΩΡΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ» του Ιάσονα Χανδρινού.

10 Ιουνίου, ώρα 9 το πρωί. Μια περίπολος του ΕΛΑΣ στα Κουπόνια με επικεφαλής το διμοιρίτη Νίκο Μαραμπότα πλησιάζει τρεις άγνωστους άνδρες με πολιτικά που περπατούν στο δρόμο, για έλεγχο ταυτοτήτων. Εκείνοι τράπηκαν αμέσως σε φυγή και κατέφυγαν σε ένα παντοπωλείο τραβώντας πιστόλια. Μετά από ρίψη χειροβομβίδας, οι δύο σκοτώθηκαν και ο τρίτος αιχμαλωτίστηκε. Στην ανάκριση αποκάλυψε πως ανήκε στα Τάγματα, όπως και οι δύο άλλοι, και έδωσε την πολύτιμη πληροφορία πως στις 15 Ιουνίου επρόκειτο να πραγματοποιηθεί μεγάλη επίθεση στην Καισαριανή. Η πληροφορία ήταν... θετική.

Στις 15 Ιουνίου το απόγευμα –και όχι το πρωί για λόγους αιφνιδιασμού–, η Καισαριανή κυκλώθηκε από τέσσερις κατευθύνσεις (Ιλίσια-Ζωγράφου, υψώματα Υμηττού, Παγκράτι και άλσος Κουπονίων-σημερινή Πανεπιστημιούπολη) από ισχυρές δυνάμεις Ευζώνων και το Μηχανοκίνητο. Εκείνες τις μέρες τα τάγματα Καισαριανής και Βύρωνα παρέτασαν με υπερπροσπάθεια 200 μαχητές, ήταν όμως καλύτερα εξοπλισμένα σε αυτόματα όπλα λόγω ανανέωσης του οπλισμού.

Κατανοώντας την αξία του γοήτρου, η ηγεσία του ΕΛΑΣ έδινε σαφή διαταγή «οι παράγκες της Καισαριανής να γίνουν ένα καινούριο κάστρο του Υμηττού». Η μάχη ξεκίνησε στον Άγιο Νικόλαο, στα πρώτα φυλάκια.

Οι επιτιθέμενοι έφτασαν στα πρώτα σπίτια στη Φορμίωνος-Φιλολάου επιχειρώντας να εισβάλλουν στην Καισαριανή και από το Παγκράτι αλλά καθηλώθηκαν από τους εκεί αντάρτες. Αδυνατώντας να πλησιάσουν τις παράγκες, οι Ευζώνοι επιχείρησαν να κόψουν τη συνοικία στα δύο καταλαμβάνοντας την κεντρική λεωφόρο (Βασιλέως Κωνσταντίνου) σε όλο το μήκος της και χρειάστηκαν πολλές ώρες μάχης με τη διλοχία της Καισαριανής για να επιτευχθεί ο σκοπός.

Οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ χωρίστηκαν· η διοίκηση με 60 άνδρες αποκλείστηκαν στη συνοικία και έκαναν «λούφα» ενώ όσοι βρέθηκαν υποχωρώντας πάνω από το νεκροταφείο διέρρευσαν προς τον Καρέα και το «φυσικό οχυρό» της Νέας Ελβετίας, ενώ μια ομάδα με επικεφαλής

τον νεαρό Γραμματέα της ΚΟΒ Καισαριανής, Άρη Δαυλάκο (Απόλλωνα) στράφηκε ευθεία προς τα υψώματα παρά τη γενική κατεύθυνση να μην χρησιμοποιείται ο Υμηττός που, λόγω της εκτεταμένης υλοτόμησης του 1941/2, δεν παρείχε αρκετή κάλυψη.

Τα πυρά είχαν σταματήσει μετά τα μεσάνυχτα, οι ταγματασφαλίτες όμως βρίσκονταν ακόμα στην Καισαριανή. Τα ξημερώματα ακούστηκαν παρατεταμένες ριπές από τα υψώματα. Ήταν το τέλος της ομάδας του Δαυλάκου.

Λίγη ώρα αργότερα, μια ομάδα ταγματασφαλιτών διέσχισε τον κεντρικό δρόμο μαζί με έναν τραυματισμένο ΕΛΑΣίτη φωνάζοντας θριαμβευτικά πως είχαν εξοντωθεί όλοι οι αντάρτες. Όταν οι επιδρομείς αποσύρθηκαν, οι κάτοικοι βρήκαν τους έξι μαχητές στο ύψωμα «Αστέρι» μέσα σε λίμνες αίματος: Άρης Δαυλάκος, Σωτήρης Βενιέρης, Πρόδρομος Αδραμίτογλου, Ανδρέας Κρυσταλλάκος, Μενεγάκης και Νίκος Νταλιάνης.

Ο τραυματίας Στέφανος Τσάφος εκτελέστηκε αργότερα στους στρατώνες του Γουδή, ανεβάζοντας το σύνολο των απωλειών του Τάγματος Καισαριανής σε 10 αξιωματικούς και μαχητές.

Ο ομαδικός θρήνος για τους νεκρούς που μεταφέρθηκαν στα χέρια και τάφηκαν με τιμές στο νεκροταφείο της Καισαριανής, εξελίχθηκε σε δυναμική συγκέντρωση των κατοίκων που έκλεισαν τα μαγαζιά τους σε ένδειξη πένθους και αλληλεγγύης στον ΕΛΑΣ.

Παρά την υπεροπλία και την αριθμητική τους υπεροχή, οι ταγματασφαλίτες δε συνέλαβαν ομήρους αλλά, ακόμη κι αν το έκαναν, τα αισθήματα του κόσμου δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο εχθρικά.